





STRACH MÁ VELKÉ OČI ANEB JAKÉ JE TO BÝT SÁM DOMA


Maminka s  jdou večer do divadla.  zůstanou poprvé úplně samy doma.



 se tváří náramně důležitě. Jako starší brácha má na starosti . Maminka si


obléká krásné černé , do  si připne červenou , nalíčí si 



a  si namaluje červenou . Na  si obuje červené , kterým



se říká . Také tatínkovi to moc sluší, má černé  a šedé sako. A aby mu to

ladilo s maminkou, oblékl si červenou .


Poslední  na rozloučenou, pak se za rodiči zavřou  a děti zůstanou



v celém bytě samy. Je to zvláštní pocit. Mají dovoleno pustit si , tak se pře-




místí do pokoje na  a sledují pohádku. Na konci už zívají a těší se do .


Vypnou , zhasnou . Naštěstí si nechaly svítit malou lampičku v poko-


jíčku, ale i tak se náhlé tmy polekají.

„Honem, honem, ať jsme co nejdřív pod peřinou!“ pobízí  Lenku.

„Můžu si lehnout k tobě do ?“ ptá se ho Lenka a nepouští jeho .


„To víš, že jo, pojd’!“ uklidňuje ji , ale i on má trochu nahnáno. Je zvláštní být doma v noci bez rodičů. Společně si zalezou pod jednu . Lampičku nechají raději rozsvícenou. A pak leží. Jsou ospalí,  se jim zavírají, ale usnout jim nejde. Tolik divných zvuků se ozývá v nočním bytě.


„Marti, podívej, támhle v koutě někdo stojí! Určitě! Já se bojím!“ šeptá  brá-
chovi.


 se podívá tím směrem a opravdu, je tam temná postava. Strach ho úplně ochromí, jen Lenku obejmě kolem ramen. Už aby tady byli máma s tátou!


V tom se ozve zarachocení  ve  a v předsíni se rozsvítí. Hurá, už jsou tady!



 vyskočí z postele a běží je přivítat.



„Jak to, že ještě nespinkáte?“ diví se .

„Nám nešlo usnout, u nás v pokoji někdo je!“ mluví  jedno přes druhé.

„Tak se tam jdeme podívat,“ oznámí . „Kdepak máme toho tajemného vetřelce?“

„Támhle v rohu,“ ukazují .

Tatínek cvakne vypínačem a pokojíček se rozzáří světlem. V ten okamžik se všichni začnou smát. V koutě místnosti stojí  a na něm sedí velký plyšový .

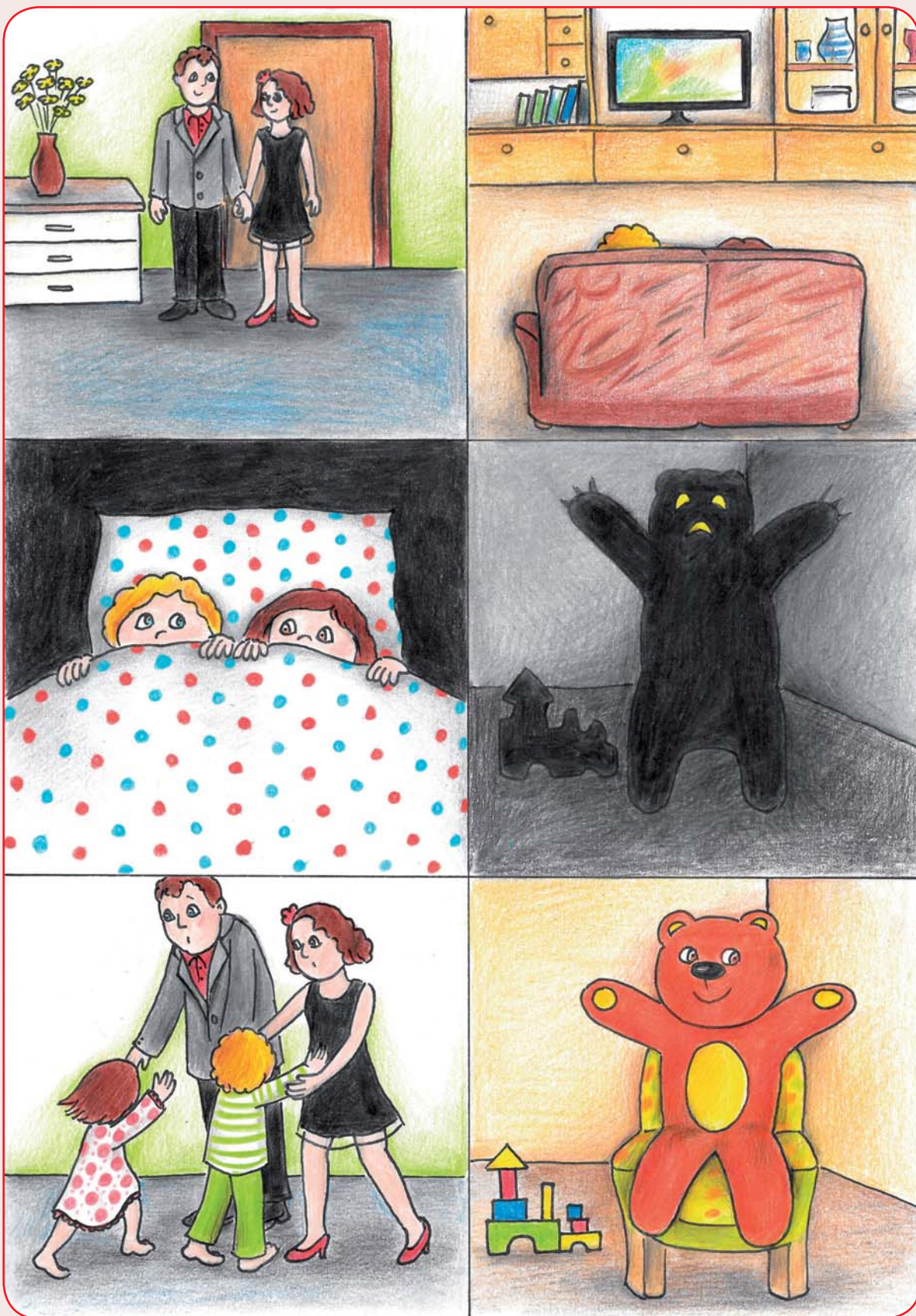
„Ne nadarmo se říká, že strach má velké . Podívejte, co z něj vaše představivost vyčarovala,“ usmívá se maminka a objímá obě .



■ **Otázky k zamyšlení a rozhovoru:**

- Kam šli tatínek s maminkou?
- Co dělaly děti, než šly spát?
- Jak se cítily v nočním bytě?
- Co je vylekalo?
- Co udělaly?
- Co bylo obávané strašidlo ve skutečnosti?
- Byl jsi už někdy sám doma? Jak jsi to zvládl?

■ Vyprávěj příběh o Martinovi a Lence. Obrázky ti pomohou.



■ Další možnosti a úkoly:

- Večer, až zhasneš světlo, rozhlédni se po tmavé místnosti. Co ti stíny a obrysy věcí připomínají?
- Vyzkoušej svou odvahu. Zkus být chvíli sám doma, pokud ti to rodiče dovolí.
- Popiš, z čeho máš největší strach. Zkus takového neviditelného „bubáka“ pojmenovat a nakreslit.